

УПРАВЛЕНИЕ НА ЖИТЕЙСКИ КРИЗИ

втора част - 1 Царе 30:1-31

Разликата между победените и победителите не е в това, че победителите срещат по-малко проблеми, а в начина, по който управляват трудностите и кризите в живота. Някой е казал, че ако искаш да успееш, трябва да удвоиш процента на неуспехите си, т.е. докато се увенчаеш с един успех, ще претърпиш преди това много повече поражения.

Способността да управляваш житейски кризи е качество от съществено значение за пътешествието на живота, ако искаме то да е успешно и осъществено напълно. Проблемите са винаги част от живота. Кризите ще дойдат, независимо дали са поканени или не. Да се молим за безпроблемен живот е загуба на време. Испитанията са скелета на нашето свидетелство. Възможностите идват опаковани под формата на проблеми. Не може да има Великден и възкресение, ако Великия петък и смъртта не са почукали на вратата.

Бог знаеше, че ние ще преминем през води, реки и огън, но Той ни увери в победния изход (**Исая 43:2**). Забележете, че Той не каза: **"Ако дойдеш до"**, а **"Когато минаваш през"**.

Пригответи се днес за тежки и бурни житейски времена. Екипирай се, за да се изправиш пред трудностите, без да бъдеш повреден.

ПОСЛЕДСТВИЯТА ОТ БИТКАТА - 1 Царе 30:16-20

(Исус Навин 2:12-21; Съдии 8:5; 7:13-15; Йоан 10:10; Авдия 17; Йоил 2:18-29; 3 Царе 8:56; Псалми 111:7; Езекиил 12:25; Матей 5:18; Лука 21:33; 10:19; Числа 14:8-9; Римляни 16:20)

Египтянинът искаше Давид да опази живота му в замяна на информация, която щеше да помогне за разгромяването на врага (**1 Царе 30:15**). Подобно искане отправи Раав към шпионите, изпратени да съгледат Ерихон (**Исус Навиев 2:12-21**).

След като Давид обеща да опази живота на египтянина, той ги заведе до лагера на врага. Амаличаните тъкмо се бяха отдали на угощения и празненства в чест на победата. Давид и мъжете му ги нападнаха незабавно и започнаха да ги избиват. Въпреки че те бяха изтощени от последната битка и последвалото преследване, надеждата да освободят семействата и имота си им вдъхна нов живот и сила. Те бяха като мъжете след Гидеон: **"изтощени"** но все пак преследващи врага (**Съдии 8:5**).

Битката продължи почти 24 часа, от вечерта на единия ден до вечерта на следващия ден (**1 Царе 30:17**). Резултатът беше пълно унищожение на амаличаните, с изключение на 400 младежи, които избягаха с камили. Славният резултат от битката накратко виждаме обобщен във фразата: **"Така Давид отърва всичко, що бяха взели амаличаните..."** (**1 Царе 30:18**).

Дали врагът е откраднал собствеността ти, работата ти, ума ти, семейството ти, мира ти и т.н.? Врагът винаги е крадец. Въпреки това, с Божията благодат, ще си възвърнеш всичко (**Йоан 10:10; Авдия 17; Йоил 1:4; 2:18-29**).

Бог обеща на Давид, че той ще си възстанови ВСИЧКО и той го направи. Божието Слово е наистина сигурно (**1 Царе 30:8,18-19, 3 Царе 8:56; Псалм 111:7; Езекиил 12:25; Матей 5:18; Лука 21:33**).

ПРОТЕСТЪТ НА БЕЗЧУВСТВЕНИТЕ - 1 Царе 30:21-25

(Притчи 11:26; Исая 5:8; Езекиил 34:18; Матей 25:43; Филипяни 2:21; Яков 2:16; 1 Йоан 3:16-18; 1 Царе 25:11, 4 Царе 7:8-10)

След победата 400-те Давидови мъже, отишли в битката, се върнаха с всички пленени семейства и заграбено имущество, както и с плячка от сражението, при останалите 200, които бяха твърде изнемощели, за да участват докрай в преследването на врага (**1 Царе 30:21**). Давид все пак поздрави сърдечно тези хора. Той не се отнесе към тях като че ли са мързеливци. Той

знаеше, че те бяха просто уморени и изтощени бойци, които имат нужда от насърчаване и възстановяване (**1 Царе 30:21**).

Воините зад Давид разпознаха неговия ход. От начина, по който Давид поздрави тези хора, те разбраха, че той има намерение да прояви щедрост към тях. За да предотвратят подобна проява на щедрост, те категорично възразиха срещу споделянето на плячката с тези, които останаха назад и не участваха в битката. Според тях те бяха достойни само да получат обратно семействата си (**1 Царе 30:22**).

Обаче Давид отхвърли такова безсърдечие и обяви, че споделянето на плячката от сражението ще става по равно. Ако Господ не беше им дал плячка от битката, щяха ли да имат нещо изобщо? Ако Господ не беше запазил живота им, нямаше ли вече да са в студен и мрачен гроб? Ако Бог не беше им дал решителна победа, щяха ли да имат за какво да празнуват? По този начин съветът на Давид се утвърди и се превърна в национален закон и постановление (**1 Царе 30:23-25**).

Егоизмът е лошо нещо и винаги е проклет от Бога (**Притчи 11:26; Исая 5:8; Езекиил 34:18; Матей 25:43; Филипяни 2:21; Яков 2:16; 1 Йоан 3:16-18; 1 Царе 25:11, 4 Царе 7:8-10**). Безсърдечието на мъжете е показател за характера на техните сърца. Те бяха наречени лоши и развратени мъже (синовете на Велиала) (**1 Царе 30:22, KJV**).

ПЪТЯТ КЪМ БЛАГОВОЛЕНИЕТО - 1 Царе 30:26-31

(Притчи 11:24; 22:9; 28:27; 21:13; Екклесиаст 5:13; Исая 58:7,10; Деяния 20:35; 1 Тимотей 6:18; Евреи 13:16; Галатяни 6:10; Римляни 12:13)

Давид не само подтикна другите към благотворителност, той самият беше такъв. От плячката Давид прати подаръци на Юдовите старейшини и на приятелите си. Стана общонационално празнуване. Той изпрати подаръци на много хора в много градове.

Щедростта идва от сърце, докоснато от Божията благодат. Никога не позволявай на житейските кризи да задушат способността ти да състрадаваш с другите. Бъди добър и щедър. Бъди като самия Бог.

Щедростта и милосърдието ще възстановят много разбити домове, ще изцелят разделени народи и общности, разкъсвани от враждебност и ограничени от скъперничество. Отвори сърцето си, отвори ръцете си, отвори дома си. Така животът на мнозина ще бъде обогатен. Щедростта е пътят към божественото преуспяване (**Притчи 11:24; 22:9; Исая 58:7,10; Деяния 20:35; 1 Тимотей 6:18; Евреи 13:16; Галатяни 6:10, Римляни 12:13**). То отваря вратата за божествено състрадание към нас (**Притчи 28:27; 21:13**). Скъперничеството е път към бедността (**Екклесиаст 5:13**).